

ZPOW.6126.18.2023

UCHWAŁA NR 184/2023
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 15 września 2023 r.

w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców
w okręgu wyborczym nr 31 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
zarządzonych na dzień 15 października 2023 r.

Na podstawie art. 218 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1277 i 2418 oraz z 2023 r. poz. 497) Państwowa Komisja Wyborcza, po rozpatrzeniu odwołania Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców, złożonego przez osobę zgłaszającą listę, od uchwały Okręgowej Komisji Wyborczej w Katowicach II z dnia 11 września 2023 r. w sprawie odmowy rejestracji listy kandydatów komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców w okręgu wyborczym nr 31 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r.

postanawia

oddalić odwołanie.

Uzasadnienie

Uchwałą Okręgowej Komisji Wyborczej w Katowicach II z dnia 11 września 2023 r. w sprawie odmowy rejestracji listy kandydatów komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców w okręgu wyborczym nr 31 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., zwaną dalej „uchwałą”, Okręgowa Komisja Wyborcza w Katowicach II, zwana dalej „Komisją”, odmówiła rejestracji listy kandydatów na posłów zgłoszonych w okręgu wyborczym nr 31 przez Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców, zwany dalej „Komitetem”, z powodu niezyskania wymaganego poparcia wyborców.

W dniu 11 września 2023 r., tj. w ustawowym terminie, zostało doręczone Państwowej

Komisji Wyborczej odwołanie złożone przez osobę upoważnioną przez Pełnomocnika Komitetu do zgłoszenia listy kandydatów na posłów, jak się wydaje na wymieniona wyżej uchwałę. Państwowa Komisja Wyborcza zmuszona jest oprzeć się na domniemaniu, gdyż w odwołaniu wskazano m.in.:

- 1) w pierwszym zdaniu (w tytule): „dot. odwołania **od Uchwały OKW w Katowicach II z dnia 11 września 2023 r.** w przedmiocie odmowy rejestracji listy kandydatów (...);
- 2) w pierwszym akapicie: „Na podstawie Art. 218 § 2 Ustawy Kodeks Wyborczy niniejszym wnoszę odwołanie **od Uchwały OKW w Opolu z dnia 7 września 2023 r.** w przedmiocie odmowy rejestracji listy kandydatów (...);
- 3) w piątym zdaniu uzasadnienia: „Wnosząc odwołanie **od uchwały OKW w Katowicach z dnia 7 września 2023 r.** w przedmiocie odmowy rejestracji listy (...).

Państwowa Komisja Wyborcza na wstępie pragnie zauważyć, że w związku ze złożonymi Państwowej Komisji Wyborczej przez Komitet licznymi odwołaniami, wynikającymi z niespotykanej dotychczas skali nieprawidłowości w załączonych do zgłoszeń dokonanych w okręgowych komisjach wyborczych wykazach podpisów popierających zgłoszenie listy kandydatów na posłów skarżącego Komitetu, odwołania zawierają często chaotyczne, pomyłone z odwołań dotyczących innych okręgów wyborczych i niezrozumiałe zarzuty, co wynika zapewne z redagowania poszczególnych odwołań na tekstach pism wcześniej złożonych w innych okręgowych komisjach wyborczych. Państwowa Komisja Wyborcza zmuszona jest do ponownej weryfikacji wszystkich podpisów poparcia (co najmniej 5 000 w każdym okręgu wyborczym) złożonych w okręgowych komisjach wyborczych, których rozstrzygnięcia zostały zakwestionowane oraz analizy zarzutów, co jest niezwykle czasochłonne. Państwowa Komisja Wyborcza zmuszona jest domyślać się w niektórych przypadkach, czy przedstawione w treści zarzuty dotyczą w istocie składanego odwołania.

Państwowa Komisja Wyborcza wskazuje, że w przedłożonym odwołaniu osoba upoważniona do zgłoszenia kandydata wnosi „o uchylenie uchwały oraz o wydanie postanowienia o rejestracji listy kandydatów, względnie o skierowanie sprawy

do ponownego rozpoznania”. W uzasadnieniu wnoszący odwołanie zarzuca uchwale naruszenie art. 210 § 2 Kodeksu wyborczego oraz pkt IV ppkt 6 uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 sierpnia 2023 r. w sprawie wytycznych dla okręgowych komisji wyborczych dotyczących przyjmowania zgłoszeń i rejestracji list kandydatów na posłów i kandydatów na senatora w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., tj. przedwczesność uchwały oraz naruszenie wytycznych Państwowej Komisji Wyborczej polegające na podjęciu uchwały o odmowie rejestracji listy kandydatów pomimo braku ustalenia czy w pozostałych okręgach wyborczych komitet wyborczy spełnił warunki do zarejestrowania list kandydatów na posłów w co najmniej połowie okręgów wyborczych. Poza tym wnoszący odwołanie stawia niezrozumiałe i absurdalne – według opinii Państwowej Komisji Wyborczej – zarzuty, że Komisja „podjęła z urzędu *weryfikację* podpisów polegającą na badaniu zgodności danych wyborców umieszczonych obok podpisów z danymi CRW na dzień dokonywania weryfikacji, co według wnoszącego odwołanie jest nielegalne i chybione.

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zgodnie z art. 210 § 2 Kodeksu Wyborczego, Komitet wyborczy, który z zachowaniem wymogów określonych w § 1, tj. dołączeniem do zgłoszenia wykazu podpisów poparcia co najmniej 5000 wyborców, zgłosił listy kandydatów co najmniej w połowie okręgów wyborczych, uprawniony jest do zgłoszenia dalszych list bez poparcia zgłoszenia podpisami wyborców. Zgłoszenia list kandydatów przez komitety wyborcze bez zachowania wymogu, o którym mowa w § 1 uznaje się za skuteczne, jeżeli listy kandydatów zgłoszone z zachowaniem wymogów określonych w § 1 zostaną zarejestrowane co najmniej w połowie okręgów wyborczych.

Zdanie pierwsze powyższego artykułu stanowi, że Komitet, który **zgłosił** listy kandydatów co najmniej w połowie okręgów wyborczych, może zgłosić listy w pozostałych okręgach bez wykazów podpisów przedkładając właściwej okręgowej komisji wyborczej stosowne oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia wynikającego z art. 210 §1 Kodeksu wyborczego. Natomiast zgodnie ze zdaniem drugim lista kandydatów na posłów, która został zgłoszona bez wykazów podpisów poparcia

wyborców, może zostać zarejestrowana tylko w sytuacji, gdy w co najmniej 21 okręgach listy kandydatów, do zgłoszenia których dołączone zostały wykazy podpisów poparcia co najmniej 5000 wyborców, zostaną **zarejestrowane**.

Z wyjaśnień Komisji z dnia 13 września 2023 r. (znak DKT.6123II.31.3.2023) przesłanych Państwowej Komisji Wyborczej wynika, że w dniu 4 września 2023 r. pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców zgłosił listę kandydatów na posłów w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na 15 października 2023 r. dołączając 717 arkuszy zawierającymi według zgłaszającego listę 6 550 podpisów wyborców popierających listę kandydatów. W dniu 6 września osoba zgłaszająca dostarczyła Komisji 41 kart, które zostały opatrzone numerami od 000718 do 000759, a następnie dołączone do poprzednio złożonych. Wszystkie arkusze sprawdzane były łącznie.

Komisja poinformowała osobę zgłaszającą, że przedstawiciel Komitetu może być obecny przy weryfikacji podpisów wyborców. Podpisy zostały sprawdzone w dniu 8 września 2023 r. w obecności przedstawiciela Komitetu. Zapoznawszy się z sytuacją oceny podpisów poparcia i mając informacje, że złożonych podpisów jest za mało, zakwestionował poprawność Centralnego Rejestru Wyborców, na podstawie którego podpisy były weryfikowane.

Komisja stwierdziła, że łączna liczba złożonych podpisów na 759 arkuszach poparcia wyniosła 5 473. W trakcie sprawdzania prawidłowości danych zawartych w przedłożonych arkuszach ustalono znaczną liczbę nieprawidłowości, ujawniając, że część podpisów obarczona była błędami wynikającymi m.in. z nieaktualnych nazwisk osób udzielających poparcia, nieaktualnych lub nieprawidłowych adresów zamieszkania tych osób, jak również błędnych numerów PESEL. Wskazać należy również na liczną liczbę błędów polegających na nie znalezieniu numeru PESEL w bazie Centralnego Rejestru Wyborców, co w rzeczywistości oznacza, że dana osoba nie żyje. Po sprawdzeniu wszystkich podpisów Komisja ustaliła, że spośród 5 473 sprawdzonych pozycji podpisów, prawidłowych pozycji było 2 986, z kolei 2 487 było błędnych. Gdyby zatem nawet przyjąć, że pozostała grupa niesprawdzonych w tym przypadku 1 702 podpisów była prawidłowa, to nadal suma wszystkich podpisów prawidłowych wynosiłaby zaledwie 4688 podpisów poparcia. Oznacza to,

że nie zostałyby spełniony wymóg wynikający z przepisu art. 210 § 2 Kodeksu wyborczego. Co istotne należy podkreślić, że stwierdzony poziom wadliwych podpisów poparcia na sprawdzonych arkuszach wyniósł 45,44 %. Taka skala nieprawidłowości jest niespotykana w odniesieniu do badania podpisów innych komitetów wyborczych.

Z uwagi na powyższe, po przeprowadzonej weryfikacji podpisów i stwierdzeniu, że zgłoszenie listy kandydatów na posłów nie spełnia wymogu, o którym mowa w art. 210 § 1 Kodeksu wyborczego, zobowiązana była do wydania uchwały w sprawie odmowy rejestracji listy kandydatów Komitetu.

Dlatego też zarzut przedwczesności uchwały Komisji jest nieuprawniony.

Zgodnie z art. 210 § 1 Kodeksu wyborczego lista kandydatów powinna być poparta, w sposób, o którym mowa w art. 209 § 2 i 3, podpisami co najmniej 5000 wyborców stale zamieszkałych w danym okręgu wyborczym.

Należy szczególnie podkreślić, że zgodnie z art. 209 § 2 Kodeksu wyborczego „Wyborca udzielający poparcia liście kandydatów składa podpis obok czytelnie wpisanego swojego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania i numeru ewidencyjnego PESEL oraz daty udzielenia poparcia”. Zatem to ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych (poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m.in. dla zgłoszenia list kandydatów na posłów. Ponadto zasady dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia kandydata są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego poparcia jest zatem niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich uniemożliwia sprawdzenie, czy popierający zgłoszenie ujęty jest w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców, a tym samym, czy posiada prawa wyborcze pozwalające na udzielenie poparcia w danym okręgu wyborczym. Zgodnie bowiem z powołanym wyżej przepisem poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów na posłów może udzielić wyłącznie wyborca stale zamieszkały w danym okręgu wyborczym. W związku z tym tylko adres zamieszkania może wskazać, czy spełniony został wymóg określony w powołanym przepisie.

Należy przy tym szczególnie podkreślić, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające podpisy znają swój adres zamieszkania.

Państwowa Komisja Wyborcza wyjaśnia, że fakt, iż m.in. na wykazie podpisów popierających zgłoszenie listy kandydatów na posłów należy podać adres zamieszkania, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców, wynika wprost z art. 5 pkt 9 i 14 Kodeksu wyborczego. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami, ilekroć w Kodeksie wyborczym jest mowa o:

- 1) stałym zamieszkaniu – należy przez to rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu;
- 2) adresie zamieszkania – należy przez to rozumieć adres, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w Centralnym Rejestrze Wyborców w stałym obwodzie głosowania zgodnie z adresem zameldowania na pobyt stały albo adresem stałego zamieszkania.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza ponadto, że zgodnie z art. 18 § 2 Kodeksu wyborczego Centralny Rejestr Wyborców potwierdza prawo wybierania. Jak natomiast wprost wynika z art. 18 § 3 pkt 4 Kodeksu wyborczego Centralny Rejestr Wyborców służy do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z weryfikacją podpisów złożonych właściwemu organowi. Z powołanego przepisu wynika zatem, że do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z udzieleniem poparcia organy wyborcze wykorzystują, w zależności od stwierdzonych wątpliwości, w zakresie części podpisów albo wszystkich podpisów, Centralny Rejestr Wyborców.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa przy tym, że analogiczne zasady stosowane są od lat i takie działanie uznane jest za prawidłowe w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów administracyjnych.

W związku z tym, wbrew twierdzeniu wnoszącego odwołanie, to zarzuty dotyczące badania zgodności danych wyborców przy wykorzystaniu Centralnego rejestru Wyborców są całkowicie chybione, a nie decyzja Komisji w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że bezzasadny jest także zarzut dotyczący stosowania przez Komisję trybu wskazanego w art. 217 § 1 Kodeksu wyborczego. Działania podejmowane przez Komisję były bowiem działaniami realizowanymi w normalnym trybie postępowania przy weryfikacji podpisów, a nie działaniami na podstawie art. 217 § 1 Kodeksu wyborczego. Komisja nie miała bowiem wątpliwości w zakresie nieuznawania poszczególnych podpisów poparcia.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza jednocześnie, że nie są prawdziwe wszystkie zarzuty dotyczące nieprawidłowego działania Centralnego Rejestru Wyborców. Zarzuty te wynikają bowiem wyłącznie z nieznajomości zasad dotyczących funkcjonowania rejestru wyborców i ujmowania (przypisywania) wyborców w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały albo właściwym dla adresu stałego zamieszkania. Źródłem kwestionowania prawidłowości działania Centralnego Rejestru Wyborców jest brak zrozumienia podstawowych i funkcjonujących od wielu lat sposobu rejestracji wyborców. Zasadą jest, że w Centralnym Rejestrze Wyborców wyborcy zameldowani na pobyt stały na obszarze danej gminy są z urzędu ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały. Ewentualnie, jeżeli taka jest wola wyborców stale zamieszkałych na obszarze gminy bez zameldowania na pobyt stały w tej gminie, są oni ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania, jeżeli złożą w tej sprawie wnioski do urzędu gminy właściwego dla miejsca zamieszkania. Nie można jednak tego mylić z wnioskiem o zmianę miejsca głosowania w danych wyborach, co pozwala na głosowanie w obwodowej komisji wyborczej właściwej dla adresu przebywania w dniu wyborów podanego we wniosku. A właśnie ta czynność, tj. zmiana miejsca głosowania (a nie ujęcie w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców), o którą rzeczywiście wyborcy mogą wnioskować od dnia 1 września 2023 r. (art. 28 § 1 Kodeksu wyborczego), jest wskazywana przez wnoszącego odwołanie jako rzekoma

przyczyna niewłaściwego działania Centralnego Rejestru Wyborców. Państwowa Komisja Wyborcza raz jeszcze podkreśla, że jest to zupełnie odrębna instytucja prawna od ujęcia w stałym obwodzie głosowania:

- 1) w związku z zameldowaniem na pobyt stały, o czym mowa w art. 18 § 2 Kodeksu wyborczego,
- 2) albo na wniosek wyborcy, o którym mowa w art. 19 § 3 Kodeksu wyborczego, a nie w art. 28 § 1 Kodeksu wyborczego.

Są to zupełnie inne czynności wyborcze, które są mylone przez wnoszącego odwołanie. Podkreślić należy, że zmiana miejsca głosowania, o której mowa wyżej, nie umożliwia udzielenia poparcia kandydata w okręgu wyborczym, w którym – w związku z dokonana zmianą – wyborca jednorazowo będzie głosował w danych wyborach. Jak wskazano wyżej, zgodnie bowiem z art. 209 § 2 Kodeksu wyborczego poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów na posłów może udzielić wyłącznie wyborca stale zamieszkały w danym okręgu wyborczym.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla także, że przed wprowadzeniem Centralnego Rejestru Wyborców obowiązywały dokładnie takie same zasady. Różnica polegała na tym, że rejestr wyborców prowadzony był odrębnie w systemach informatycznych poszczególnych gmin, a nie w systemie udostępnionym przez Ministerstwo Cyfryzacji. Natomiast weryfikacja również odbywała się poprzez sprawdzenie danych w systemie teleinformatycznym, z tym, że wykorzystywano w tym celu rejestr państwowy PESEL i stworzony przez Krajowe Biuro Wyborcze system informatyczny zawierający informacje o osobach, które na wniosek zostały ujęte w rejestrze wyborców, a nie o Centralny Rejestr Wyborców oparty dokładnie na tych samych danych, które zostały przeniesione do jednego (centralnego) zbioru.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że opisane przez wnoszącego odwołanie problemy wynikają przede wszystkim właśnie z faktu, że wyborcy nie realizują obowiązku meldunkowego. Jeżeli wyborcy dokonywaliby zameldowania na pobyt stały w miejscu stałego zamieszkania, wówczas – jak wskazano wyżej – byłiby z urzędu ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały. W takim przypadku to Państwo wykonywałoby za nich czynności związane z ewidencjonowaniem ich w Centralnym Rejestrze Wyborców,

gdyż w taki sposób zostały skonstruowane przepisy, że w przedstawionej sytuacji wyborca nie musi nic robić, aby zostać ujętym w rejestrze. Natomiast jeżeli wyborca z jakichś przyczyn nie jest zameldowany na pobyt stały w miejscu stałego zamieszkania, to powinien złożyć wniosek do urzędu gminy właściwego dla miejsca zamieszkania o ujęcie go w obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania, tj. wniosek, o którym mowa w art. 19 § 3 Kodeksu wyborczego. W odmiennym przypadku wyborca niezależnie od tego, że zamieszkuje w innym miejscu, to w Centralnym Rejestrze Wyborców w dalszym ciągu będzie figurował pod adresem właściwym dla miejsca zameldowania na pobyt stały. Z kolei, jeżeli wyborca nie jest zameldowany na pobyt stały w żadnej gminie i nie został ujęty w obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania na swój wniosek w żadnej gminie, to mimo posiadania praw wyborczych, ze względu na niespełnienie przez niego formalnych warunków, wskazany przez niego np. w wykazie wyborców popierających zgłoszenie listy kandydatów na posłów albo kandydata na senatora adres nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 5 pkt 9 i 14 Kodeksu wyborczego i nie może zostać uwzględniony.

Przykładowo należy wskazać, że od przeszło 30 lat, tj. od czasu gdy powadzony jest rejestr wyborców (niezależnie czy oddzielnie przez poszczególne gminy czy o charakterze centralnym), zameldowanie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy o ewidencji ludności, nie powodowało i nie powoduje w dalszym ciągu ujęcia z urzędu w rejestrze wyborców (prowadzonym przez gminę do 3 sierpnia 2023 r.), ani ujęcia w stałym obwodzie głosowania pod adresem, pod którym dana osoba stale zamieszkuje (w Centralnym Rejestrze Wyborców od 4 sierpnia 2023 r.). Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza bowiem, że sam fakt zameldowania na pobyt czasowy nie przesądza o tym, że dany wyborca stale zamieszkuje pod tym adresem w rozumieniu art. 5 pkt 9 Kodeksu wyborczego, a tym samym, iż może zostać ujęty w obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców pod adresem, pod którym stale (a nie czasowo) zamieszkuje. Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności pobytem czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem. Nie sposób pominąć,

że przy zameldowaniu na pobyt czasowy należy wskazać deklarowany okres pobytu w tym miejscu. Natomiast przez stałe zamieszkanie należy rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem **stałego** (a nie czasowego) pobytu (art. 5 pkt 9 Kodeksu wyborczego). W istotę pobytu czasowego wpisuje się fakt, że w odróżnieniu od pobytu stałego, nie towarzyszy mu zamiar danej osoby stałego przebywania pod oznaczonym adresem w danej miejscowości. Zatem jego istotą jest przebywanie w określonym miejscu tylko przez jakiś czas, bez zamiaru stałego pobytu (por. D. Trzcńska [w:] K. Biernati in., Ustawa o ewidencji ludności. Komentarz). Z uwagi na to zarzuty w zakresie rzekomego niewłaściwego działania Centralnego Rejestru Wyborców wynikają wyłącznie z braku wiedzy na temat obowiązujących obecnie i wcześniej przepisów prawa, a także z nieznamomości zasad funkcjonowania Centralnego Rejestru Wyborców (wcześniej rejestru wyborców), a w szczególności nieodróżniania tej instytucji od możliwości dokonania zmiany miejsca głosowania w danych wyborach.

Mając powyższe na uwadze zarzuty dotyczące rzekomego błędnego działania Centralnego Rejestru Wyborców są nieprawdziwe i nieuzasadnione.

Według pisemnej opinii Komisji pozostałe zarzuty wnoszącego odwołanie są całkowicie bezzasadne i stanowią jedynie nieudolną polemikę z jej ustaleniami. Nie może zostać uznany za zasadny zarzut braku przedstawienia w treści uzasadniania uchwały dowodów oraz okoliczności uzasadniających odmowę rejestracji listy kandydatów Komitetu w okręgu wyborczym nr 31 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., gdyż wbrew twierdzeniom odwołującego, w treści uzasadnienia uchwały Komisja przedstawiła w sposób jasny i czytelny, że Komitet dostarczył 759 arkuszy list poparcia, na których stwierdzono 7 175 podpisów wyborców, z których 2 487 pozycji zostało uznanych za wadliwe, przedstawiając przyczyny ich nieuznania.

Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień Komisji, tj. apolitycznego i kolegialnego organu wyborczego, powołanego spośród osób mających wykształcenie wyższe prawnicze oraz dających rękojmię należytego pełnienia tej funkcji, w skład którego z urzędu, jako jej przewodniczący wchodzi także

komisarz wyborczy, a więc pełnomocnik Państwowej Komisji Wyborczej (art. 166 § 1 i art. 170 § 1 i § 3 pkt 1 Kodeksu wyborczego).

Państwowa Komisja Wyborcza, w związku ze złożonym odwołaniem w dniu 14 września 2023 r. raz jeszcze sprawdziła wszystkie zakwestionowane przez Komisję podpisy poparcia wykorzystując do tego Centralny Rejestr Wyborców. Państwowa Komisja Wyborcza, po dokonaniu ponownej weryfikacji podpisów uznała, że spośród 2 487 podpisów uznanych za wadliwe przez Komisję 31 podpisów było prawidłowych. Jednakże oznacza to, że zgłoszenie listy kandydatów na posłów Komitetu uzyskało w okręgu wyborczym nr 31 3 017 prawidłowych podpisów. Państwowa Komisja Wyborcza wyjaśnia przy tym, że przyjmując nawet, iż na wszystkich pozostałych 169 arkuszach, które nie zostały poddane weryfikacji przez Komisję, wszystkie tam złożone podpisy byłyby prawidłowe (1 859 podpisów), to liczba prawidłowych podpisów wyniosłaby 4 876 podpisów, a więc byłaby mniejsza niż wymagane w art. 210 § 1 Kodeksu wyborczego (5000 podpisów). Uwzględniając, że podpisy na niesprawdzonych wykazach i tak nie wpłynęłyby na rozstrzygnięcie nie sprawdzano zamieszczonych na nich podpisów.

W tym stanie rzeczy Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji.

Na podstawie art. 218 § 3 Kodeksu wyborczego od niniejszej uchwały pełnomocnikowi wyborczemu przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego w terminie 2 dni od daty jej podania jej do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej Państwowej Komisji Wyborczej.

Przewodniczący

Państwowej Komisji Wyborczej:

Sylwester Marciniak .....

Zastępca Przewodniczącego

Państwowej Komisji Wyborczej:

Wojciech Sych .....

Członkowie Państwowej Komisji Wyborczej:

Ryszard Balicki .....

Arkadiusz Pikulik .....

Dariusz Lasocki .....

Liwiusz Laska .....

Maciej Miłosz .....

Konrad Składowski .....